

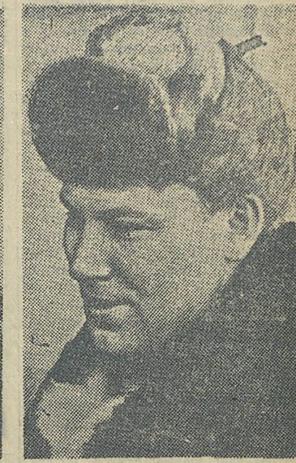
ЗВЯЗДА

Орган ЦКіМККП(б), ЦВКіСНК БССР

144 (5818) | 24 чэрвеня 1937 г., чацвер | ЦЕНА 10 КАП.

Завтра ў чырвоную сталіцу—Маскву вяртаюцца ўдзельнікі паўночнай экспедыцыі, паказаўшыя бліскучы ўзор брльшэвіцкай мужнасці і геройства.

Палкае прывітанне слаўным заваявальнікам Паўночнага полюса, дастойным выхаванцам вялікага Сталіна!

Удзельнікі Паўночнай экспедыцыі: начальнік экспедыцыі акад. О. Ю. Шмідт; камандзіры паветраных караблёў: Герой Савецкага Саюза Н. В. Вапар'янаў, В. С. Молакаў, лётчыні А. Д. Алексееў і П. М. Маслукаў і П. Г. Галавін.

СЛАВА ГЕРОЯМ!

На безгранічных ледзяных прасторах Паўночнага полюса гора развівацца чырвоны сцяг нашай вялікай радзімы. Большасць і на Паўночным полюсе! Паўночная экспедыцыя на чале з «лёдавым камісам» О. Ю. Шмідтам вяртаецца ў чырвоную сталіцу — Маскву. На дрэйфуючай лодцы ў раёне Паўночнага полюса астаўся чароўна адважны зямшчынаў, амерыканскі самалётчык-герой Паўночнага полюса б'е крыжыні навуковае жондэ, амерыканскі лётчыні — Герой Савецкага Саюза т. Чкалаў, Байдукаў і Белякаў аз «полосе непрыступнасці» прарывае Паўночную Амерыку, скарываючы першы практычныя рэзультаты заваявання ўчонага полюса. Ёсць чым захаляцца! Сягондны, ладанніцы рэйдырамі з паловай зямшчынаў выкарыстоўваюць законнае паліце гонару за нашу вялікую краіну, за тых слаўных вучоных, за нашу авіяцыю, за нашу сацыялістычную прамысловасць, стварыўшую выдатныя машыны.

Вялікі лётчыні розуму чалавечтв, ледзяны даследчыні Арктыкі імкнуцца прарываць у цэнтры нашай планеты, раскрываюць тайны «фабрыкі прыроды», раскрываюць гэту бяспечную пляму на карце зямлі. Трымаюць асобных смельчачкоў засякаюць на Паўночнага полюса.

І тое, што аказалася не пад сілу капіталізму, — перамагла краіна Саветаў. Наша краіна ўнісла новую бліскучую старонку гісторыі перамогі прыроды чалавекам.

У краіне перамогіна сацыялізма прымалі да мужнасці і герояў савецкіх лётчыні. Самыя вышэйшыя поўгі, якія ў гісторыі чалавечтв, аказаліся ў гэтых лётчыніках, якія перамаглі ўсё, што ставіла перад сабой прырода.

З самага пачатку экспедыцыі на Паўночным полюсе кожны савецкі патрыёт аўнона чакаў паспяхоўнага выканання задання. Краіна верыла сваім адважным лётчынікам. Яна ведала, што нішто не спыніць бязгранічных лётчынікаў і мужных вучоных, што яны з гонарам выканалі аднавінае заданне, яны перамаглі. Тое, што задумалі большэвікі, што ўхалялі лётчыні Сталін не можа не быць выкананым.

Капіталістычны свет сунуў весткі аб існасці экспедыцыі на Паўночным полюсе, аб паліце «АНТ-25» ў Паўночную арктыку са змяненым паўшчым з'яўленні, захаляцца і страху. Гэтыя большэвікі з'яўляюцца ўсё. І сапраўды — з'яўляюцца ў бязмежных паларных басейнах сядзім вядомых ільдоў маленькіх лагер на адрэўнай ільдыне; авіяны чаркі саматаў аўночына на імпрываваным аэрама — каму на сілах такая заляца!

Выскака навуковай экспедыцыі на гэтым паліце зямляга шара. Дастаўся адрэўка тых трузу на Паўночным полюсе, адрэўка тых адважных лётчынікаў праз прыступкі пустыні Заходняй Арктыкі Паўночную Амерыку — гэта візіяўка, абачанае ў жыцці, аб якім маглі маліць толькі героі ўрацічных раманаў.

Ажыццявілася векавая мара чалавечтв, Ураціныя рамавы Жуль Верна павярнуліся ў рэалінасць. Толькі лётчыні галіцкай эпохі, выхаваныя вялікім лётчынікам, маглі адважыцца на такую змялі і ралучны прапрыственствы. «Мы рожны, щоб сказы сделать былыю».

Капіталістычнаму свету незразумела, чым прырода савецкага патрыэта. Яму сразумелы стамулы, якія штурхалі аўночына экспедыцыю акадэміка Шмідта да бязпрыкладнага поўгі. Гісторыя бр-

жуватой навуцы векае ямака бязграшчых, адважных даследчыкаў Арктыкі. Іх у большасці вымагаві штурхала толькі працягласць да навуцы, нагода за асабістай славай, неўтаможная натура авантурыста, шукальнікі прыгод. Вялоны нахлесті пісьменнік Лёв Фейхтвангер у адрой з сваіх назваў малое духу буржуазных заваявальнікаў полюса, лётчыні, якіх ілавіла фанабрыстасць гала на поўгі і якія неавідзелі азіні другога. Мы памятаем, як у свой час авантурыст Кук аспрэчаву ў слаўнага даследчыка Піры праца адрэўка Паўночнага полюса. Піры з вялікімі пакжасціямі ўдалося даказаць свае заслугі.

Савецкія лётчыні, савецкія вучоны ідуць на поўгі, насустрач шытацім небеспекам і цяжкасці у імя славы сваёй радзімы, у імя трыумфа навуцы і культуры. Слава радзімы — гэты стымул неавідзі і чужды капіталістычнаму свету. Большэвіцкая мужнасць, якая гарманічна спалучаецца са скромнасцю, — гэта храбрасць лётчыні, якія ведаюць у імя чаго і для чаго яны робяць свой поўгі, лётчыні, якія любяць сваю радзіну і гэтыя адрэўка для яе ўсім, лётчыні, бязмерна атаняны сваёму ўраду, сваёй партыі і вялікаму правету. Гэтыя лётчыні — той магучы рэчач, які рухае нашу краіну ад перамогі да перамогі.

Георгій Селю і Роберт Скот загінулі ў ледзяных пустынях, забытыя краінай, пакінутыя ўрадымі. Наша паларная экспедыцыя, нашы зямшчыны на дрэйфуючай ільдыне ўсё час адрэўкаюць за сабой гарачы поўгі краіны, палку любюў народу, якая нахляне іх на далейшы поўгі, на гераічную барацьбу з суровай прыродай Арктыкі.

О. Ю. Шмідт ведаў іа пісаў: «Намалюваўшая зямшчка — вялікая і прыгожая, але мы ўраціны ў сваіх сілах, адважычы велізарнае патрыяманне ўсёй краіны. Мы зробім усё, каб заляне партыі і ўрада выканалі з гонарам».

Начальнік дрэйфуючай зямшчки т. Палавін зусім правільна падкрэсліў, што «у прывітанне вечага бязмоўя, сярэд вечных ільдоў мы будзем сакайна прапаваль, ведаючы, што аб нас думае і клопатіцца вялікая краіна».

Цялямы сталініскі клопаты сграваюць у ільдах Арктыкі герояў-паларнікаў, патрыяманств у іх дух бяздэрасці і ахаты.

Савецкая паўночная экспедыцыя вяртаецца ў Маскву. Усё свет, усё працоўнае чалавечтв захаляцца іх гравіцкім поўгіам, дастойным эпохі вялікага Сталіна. Усё свет ганарыцца трыма народнымі героямі — слаўнымі савецкімі лётчынікам Чкалавым, Байдуковым і Беляковым, адкрывшымі ўраціны ў свеце самы кароткі шлях з Еўропы ў Амерыку.

Савецкая авіяцыя нясе на сваіх крылах перамогу чалавечтв розуму, гэтыя крылы з'яўляюцца сімвалам жыцця, творчай працы і культуры, яны раскрываюць гарызонт чалавечтв ведаў.

Чорныя крылы фашысцкай авіяцыі сталі сімвалам смерці, жахаў і варварства. На фронтах у Іспаніі фашысцкая авіяцыя паказала ўсёму свету, што яна здольна толькі на масавыя забойствы бязабаронных людзей. Яна паказала зварачны аскал фашызма, які на сваіх чорных сілягах нясе свету жаху і сярэдневекавае варварства, якому верна служыць горшыя алкіды чалавечтв — трапкіска-правыя шпіены, дыверсанты і шкандінікі.

Савецкая навука і авіяцыя паказала ўсёму свету, што толькі камунізм нясе з сабой прагрэс чалавечтв, расквіт навуцы і пывітанні. Толькі большэвікі з'яўляюцца сапраўдымі наследнікамі ўсёй скарбыні чалавечтв культуры.

Слава сталініскім пілтанам, слава героям — заваявальнікам Паўночнага полюса!

УВЕСЬ СВЕТ ЗАХОПЛЕН АДВАГАЙ СОВЕЦКІХ ЛЕТЧЫКАЎ

Цэнтральны камітэт кампарты ЗША вітае герояў

НЬЮ-ЁРК (буйнейшы цэнтр ЗША), 22 чэрвеня. (ТАСС). Орган кампарты «Дэйлі уоркер» публікуе прывітанне пленуму Цэнтральнага камітэта камуністычнай партыі ЗША героям-лётчыкам т.т. Чкалаву, Байдукову і Белякову. У прывітанні гаворыцца:

«Пленум з радасцю і гордасцю вітае вас, нашых гераічных таварышоў, па поўгу гэтага гістарычнага пералёту, які з'яўляецца выдатным трыумфам генаінах дасягненняў савецкай навуцы і авіяцыі. Уся Амерыка, усё свет захаляцца на вашым дуючым поўгіам на заваяванню да гэтага часу непакораных раёнаў Арктыкі. Такія поўгі могуць мець месца толькі ў краіне сацыялізма пад кіравніцтвам большэвіцкай партыі і яе найвышэйшага генаінаха праваліра таварыша Сталіна».

«Няхай фашысцкія ворагі Савецкага Саюза шалюць, у той час як усё свет радуецца гэтаму апошняму прыкладу непералужызнай і неперамалганнай магутнасці Савецкага Саюза і партыі Леніна—Сталіна. Мы моцна падкрэсам вашы рукі, дарагія таварышы, у гэты патрыятычны момант і вітаем вас на амерыканскай зямлі».

Арктыкі. Такія поўгі могуць мець месца толькі ў краіне сацыялізма пад кіравніцтвам большэвіцкай партыі і яе найвышэйшага генаінаха праваліра таварыша Сталіна».

«Няхай фашысцкія ворагі Савецкага Саюза шалюць, у той час як усё свет радуецца гэтаму апошняму прыкладу непералужызнай і неперамалганнай магутнасці Савецкага Саюза і партыі Леніна—Сталіна. Мы моцна падкрэсам вашы рукі, дарагія таварышы, у гэты патрыятычны момант і вітаем вас на амерыканскай зямлі».

Віншаванне ваеннага міністэрства ЗША саведкім героям-лётчыкам

НЬЮ-ЁРК, 22 чэрвеня. (БЕТА). На імя паўпрэда СССР тав. Трылюбоўскага атрымана наступная тэлеграма: «Ад імя ваеннага міністэрства ЗША я вітаю тых савецкіх лётчыкаў з іх паспяховым пера-

лёткам Масіва—Злучаныя Штаты, які адрэўка новую эпоху.

Мэлін Крэйг, начальнік штаба арміі ЗША».

Сусветны рэкорд

ТОКІО (сталіна Японіі), 23 чэрвеня. (БЕТА). Газеты ўказваюць, што згодна папярэдніх даных, Чкалаў, Байдукаў і Белякаў устанавілі новы сусветны рэкорд далёкасці бязаванчанага пералёту. Усе газеты публікуюць інтэрв'ю Чкалава аб поўнай магчымасці ўстанавлення рэгулярнай лініі паветраных асіні праз полюс.

Газета «Джанан кроніка» піша: «Паўночны пералёт савецкіх лётчыкаў уводзіць ў гісторыю авіяцыі як выдатнае дасягненне, роўнае па сваёму значэнні першым поўгі-

там братоў Райт, першым паўгтам Вьерэя праз канал і першаму паўгту Джона Аляко і Брауна праз Атлантычны азіяны ў 1918 годзе».

Газета «Джанан кроніка» падкрэслівае, што выдатны пералёт герояў Савецкага Саюза стаў магчымым у значнай ступені дзякуючы ўнартай сістэматычнай рабоце савецкіх вучоных і даследчыкаў у Арктыцы на чале са Шмідтам, якія забяспечылі дэталёвае вывучэнне Арктыкі.

УДЗЕЛЬНІКІ ПАЛЯРНАЙ ЭКСПЕДЫЦЫІ Ў АРХАНГЕЛЬСКУ

АРХАНГЕЛЬСК, 23 чэрвеня. (БЕТА). Учора ўдзельнікі гераічнай палярнай экспедыцыі О. Ю. Шмідта ўсё дзень адначывалі. Увечарні большасць удзельнікаў экспедыцыі была на спектаклі «Чыю Чыю Сан», які ставіцца гастроліючым у Ар-

хангельску тэатрам імя Немірвіча-Данчэнка. Публіка была вітала слаўных заваявальнікаў полюса, якія з'явіліся ў глядзельнай зале. З адказным словам ад імя экспедыцыі выступіў Отто Юльевіч Шмідт.

ПЕРАД СУСТРЭЧАЙ ГЕРОЯЎ

МАСКВА (Ад нашага спец. нар.), 25 чэрвеня прылятаюць у Маскву з Архангельска ўдзельнікі экспедыцыі на Паўночным полюсе. Прапоўныя сталіцы рыхуюць гарачую сустрэчу героям Арктыкі. У Галоўпаўночнорытэху вамаму карэспанданту паветрамі:

— Сустрэча адрэўка на аэрадроме імя Фрунзе ў 5 гадзіні дня. Аэрадром упрыгожваецца лозунгамі, сцягамі, кветкамі, партрэтамі. Будуўцца трыбуны для

удзельнікаў экспедыцыі, іх сямей і запрошаных. Трыбуны ўпрыгожваюцца партрэтамі праваліра партыі і ўрада, партрэтамі ўдзельнікаў экспедыцыі і зямшчынаў на ільдыне. Мастацкі афармляецца ўся шаха ад аэрадрому імя Фрунзе да цэнтра горада, па якой праедаць слаўныя героі-паларнікі. Мітынг, які адрэўка на аэрадроме, будзе трансляцца па радыё. Чырвоная аталіна дастойна сустрае адважных сьмялоў нашай сацыялістычнай радзімы.

С. ГАЛКІН.

СУСТРЭЧА ДЭЛЕГАЦЫІ ДВУХ ІНТЭРНАЦЫЯНАЛАУ У АНЕСАСЕ

ЖЭНЕВА (горад у Швейцарыі), 22 чэрвеня. (БЕТА). Учора ў Анесасе сустраціліся дэлегацыі Другога і Камуністычнага інтэрнацыяналаў. Нарата, якая пачалася ў 20 гадзіні, пачулася амаль да 23 гадзіні. Пасла нарала сакратар цэнтральнага камітэта французскай кампарты працягаву сабраўшыся журналістам наступнае паведамленне:

«Старшыня Дэ-Брукер і сакратар Фрыц Алер ад Сацыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала і дэлегацыя Камуністычнага Інтэрнацыянала ў складзе Марсэла Кашана, Чэка, Далена, Галю і Вантэ сустраціліся ў Анесасе 21 чэрвеня ў 20 гадзіні. Як было ўжо вядома, яны абмяняліся думкамі аб найбольшых спосабах аказання сусветнае патрыяманне Іспаніі ўсёму, дзе тэа магчыма, і аб ўсіх вымагках, бяз непаробных троняў. Гэта магаманне неабходна больш, чым калі-небудзь, зараз, пасля звароту іспанскіх рабочых арганіза-

цыі, якія вядуць з такой бліскучай мужнасцю сваю барацьбу супроць аб'яднаных фашысцкіх сіл і абараняюць не толькі іх уласную саваду, але саваду і мір у Еўропе і на ўсім зямным шары.

Гэты абмен думкамі ўстанавіў, што абодва інтэрнацыяналы прытрымліваюцца аднолькавай палітыкі ў адносінах Іспаніі, што абодва яны патрабуюць зняцця блакады, аднаўлення парушанага міжнароднага права і прымянення статута Лігі нацыяў.

Яны аднагалосна таксама выказалі пажаданне ў бліжэйшы час уступіць у кватэру для больш падрабязнага разгляду пытання. Намышляюцца канкрэтныя меры па аказанню матэрыяльнай і маральнай дапамогі Іспаніі».

Вялікія пачуў сабраўшыся рабочых-сацыялістаў і камуністаў вітаў абелаве дэлегацыі. Прачытаў тав. Вантэ паведамленне было сустрача снемам «Інтэрнацыянала» і волічамі: «За адзінства!».

ДЭЛЕГАЦЫЯ З'ЕЗДА АРХІТЭКТАРАЎ У СОУНАРКОМЕ СССР

23-га чэрвеня дэлегацыя Усесаюзнага 1-га з'езда савецкіх архітэктараў у складзе 35 чалавек была прынята ў Соўнаркоме СССР т.т. В. М. Молавым і В. Я. Чубарам. На прыёме прысутнічалі таксама т.т. Стэцік А. І., Бугацін Н. А., Кержанкоў П. М., Гінзбург С. З.

У часе гутаркі, у якой прынялі ўдзел т.т. Молагаў, Чубар, Булганіа, архітэктары т.т. Веснін, Шчусеў, Іофан, Шчуко, Чарнышоў, Жалтоўскі (Масква), Руднеў, Чылін (Ленінград), Дадэшоў (Азербайджан), Бураціна (Грузія), Новікаў (Харкаў) абмянуся абмен думкамі па пытаннях архітэктурнага будаўніцтва і ўдзелу архітэктараў у гэтай справе.

нашай дзяржавы, справы, зааішне за хапляючыся праектамі палацаў, тэатраў. Дадлей было ўказана на неабходнасць змагацца з адсталасцю і саматужнасцінам у будаўніцтве, на неабходнасць ўкаранення ў будаўніцтва механізацыі і новай тэхнікі, шырокага скарываання дасягненняў еўрапейскай і амерыканскай будаўніцвай тэхнікі.

Тав. Молагаў падкрэсліў, што перад архітэктарамі ў нашай краіне адрэўка найвышэйшыя магчымасці ў рабоце, магчымасці прыказаць сабе ў стварэнні гіганцкіх пабудов і масавым будаўніцтве пачынаючага раней наштабу.

Азначыўшы велізарнае значэнне справы паўрытхотай адрэўка кадры, вольчых ад буржуазных прадрасудкаў, тав. Молагаў указаў на неабходнасць палепшыць паўрытхотку новых архітэктурных кадранў як савецкіх, так і вышэйшых.

У заключэнне тав. Молагаў выказаў упэўненасць, што Усесаюны першы з'езд савецкіх архітэктараў сфармулюе свае пажаданні аб мерапрыемствах, накіраваных на палепшэнне будаўніцтва і архітэктурнай справы, і паспяхоа выкалае староніца гэтай, самай патрэбай для

Тав. Молагаў паставіў перад архітэктарамі рал атуальнейшых пытанняў нашага будаўніцтва, асабліва завастрывішы ўвагу на неабходнасці ўнацыя асноўных вілаў будаўніцтва, якія абсалютураць шырокую масу насельніцтва, а імяна: жыллёвага, школьнага, ясельнага, бальнічнага, фабрычна-заводскага, комунальнага і т. п., адзначыўшы, што вялікія архітэктары няраджа па-панску староніца гэтай, самай патрэбай для

нашай дзяржавы, справы, зааішне за хапляючыся праектамі палацаў, тэатраў. Дадлей было ўказана на неабходнасць змагацца з адсталасцю і саматужнасцінам у будаўніцтве, на неабходнасць ўкаранення ў будаўніцтва механізацыі і новай тэхнікі, шырокага скарываання дасягненняў еўрапейскай і амерыканскай будаўніцвай тэхнікі.

Тав. Молагаў падкрэсліў, што перад архітэктарамі ў нашай краіне адрэўка найвышэйшыя магчымасці ў рабоце, магчымасці прыказаць сабе ў стварэнні гіганцкіх пабудов і масавым будаўніцтве пачынаючага раней наштабу.

Азначыўшы велізарнае значэнне справы паўрытхотай адрэўка кадры, вольчых ад буржуазных прадрасудкаў, тав. Молагаў указаў на неабходнасць палепшыць паўрытхотку новых архітэктурных кадранў як савецкіх, так і вышэйшых.

У заключэнне тав. Молагаў выказаў упэўненасць, што Усесаюны першы з'езд савецкіх архітэктараў сфармулюе свае пажаданні аб мерапрыемствах, накіраваных на палепшэнне будаўніцтва і архітэктурнай справы, і паспяхоа выкалае староніца гэтай, самай патрэбай для

БЯРЭЗІНА Старшыні РВК Шалапёнку

Згодна атрыманых вестак, ваш намеснік, замест выканання тэлеграфічнай дырэктывы СНК 18 чэрвеня аб неадкладнай арганізацыі закупкі бульбы для Масквы і Ленінграда, бязадказна аднёсся да гэтага важнага задання, перадаверыўшы гэту справу іншым работнікам. У выніку раён да гэтага часу не закупіў ні адной тоны бульбы.

Панярэджаю, што ў выніку невыпраўлення становішча з закупкай і адрэўкай бульбы і неабеспячэння выканання плана да ўстаноўленага тэрміну, вымушаны будзем мець спецыяльнае суджанне аб вас на пасажанні СНК.

Старшыня СНК БССР Д. ВАЛКОВІЧ.

Згодна атрыманых вестак, ваш намеснік, замест выканання тэлеграфічнай дырэктывы СНК 18 чэрвеня аб неадкладнай арганізацыі закупкі бульбы для Масквы і Ленінграда, бязадказна аднёсся да гэтага важнага задання, перадаверыўшы гэту справу іншым работнікам. У выніку раён да гэтага часу не закупіў ні адной тоны бульбы.

Панярэджаю, што ў выніку невыпраўлення становішча з закупкай і адрэўкай бульбы і неабеспячэння выканання плана да ўстаноўленага тэрміну, вымушаны будзем мець спецыяльнае суджанне аб вас на пасажанні СНК.

Старшыня СНК БССР Д. ВАЛКОВІЧ.

ВЫКАНАЦЬ ВАЖНЕЙШАЕ ЗАДАННЕ

Адрэўка бульбы пролетарскім цэнтрам — Маскве і Ленінграду — важнейшае палітычнае заданне. Кіраўнікі раху раёнаў нашай рэспублікі да гэтага часу не хочунь разумець гэтага і ўпарта зрываюць выкананне плана. У прывітанні, на шлях прамога невыканання баявога задання партыі і ўрада сталі ў Бярэзінскім раёнаўнакоме. Не глядзячы на рад укаранення, па сігналы друку, у РВК услава адляваюць ад непазронага нагаду і кіраўніцтва адрэўкай бульбы пролетарскім цэнтрам з Бярэзінскага раёна.

Па апошняму плану Савета Народных Камісарыяў БССР, Бярэзінскі раён павінен быў адрэўка Маскве 400 тон бульбы. Пры жаданні прапаваль гэты план можна было перавыканаць. Тым больш, што для стымулявання закупак у раён было паслана 100 вельсінецаў і інш. тавара.

Але ні старшыня РВК Шалапёнак ні нішто іншы і паліць на неаварушыў, каб свочасова закончыць адрэўку бульбы.

Больш таго, 18 чэрвеня намеснік старшыні РВК атрымаў тэлеграфічнае ўказанне ад старшыні СНК БССР тав. Валковіча аб неабходнасці мабілаваць усё сілы для выканання плана адрэўка. Трэба было зракання плана адрэўка. Трэба было зракання плану адрэўка. Трэба было самому ўзяцца за работу, уацяці ў сутнасць справы. Аднак ён нават не па-

турбаваўся даведацца пра становішча рэчач у раёне. Тэлеграму СНК з слаўнай бязрапартычнай рэзалюцыяй ён адрэўка, каб адначына, перадаў інтэркату раёнага Трубыкавіцкаму. Апошні спакойна пакаў тэлеграму ў кішэню і паехаў па сваёй справах у Менск.

Праз некалькі дзён Шалапёнак атрымаў тэлеграмы з СНК БССР і ад унаўнаважанага Камітэта загацовак пры СНК СССР па БССР. Шалапёнак таксама пачыў магчымым нічога не прадыршыць для адрэўкай бульбы. У выніку — Бярэзінскі раён да гэтага часу не адрэўка пролетарскім цэнтрам ні аднаго фунта бульбы.

Нічым іншым гэта растлумачыць нелята, як прасцім нежаданне выдвоваць заданне партыі і ўрада. Хіба Шалапёнак не разумее важнасці гэтага задання, хіба ён ужо так заняты, што не можа асабіста працаваць за ходам загацовак і адрэўкай бульбы? Справа, вядома, не ў гэтым. Мы ўпэўнены, што раёнам КМ(б)Б закінаўшы і вышэйшы прычыны такіх наводзіні Шалапёнакі і яго намесніка.

Трэба адзначыць, што і раёнаўнаважач т. Штэрбакоў таксама аказаўся ў ролі нагаляльніка, замест таго, каб быць арганізатарам выканання баявога задання.

ХОД СЕЛЬСНАГАСПАДАРЧЫХ РАБОТ ПА БССР

Па даных справаздачна-статыстычнага адрэўка Наркамса БССР на 20 чэрвеня г. г. на калгасах рэспублікі скопана 12,4 проц. натуральных сенажаей. Прямост за чапвертую півдзёнку чэрвеня складе на 73 проц. Асобныя раёны, як Грэскі, Чырвонаслабодскі, Любавіцкі, Старобінскі, Жыткавіцкі скасілі ад 55,9 проц. да 36,5 проц. усіх сенажаей. Слаба разгортваецца сенажаенне ў калгасах Хойніскага раёна, дзе скопана толькі 0,6 проц., Касцюковічкім—0,9 проц., Чачэрскім — 1,4 проц., Чырвонапольскім — 1,9 проц., Кармянскім—2 проц. і інш.

План сіласаваання па калгасах выканан толькі на 6,9 проц. Круляцкі, Шклоўскі, Уздзенскі, Чарэўскі, Дзяржынскі, Смаленскі, Пачэпчанскі, Даманавіцкі і Вялікія раёны не заславазілі ні аднаго кілаграма зладанага корма. Слаба разгорт-

ваецца сіласаваанне па большасці раёнаў БССР.

Недадупчальна зацягваецца праполка збожжавых. Усяго праполета яравых — 78,5 проц., азімых — 59,2 проц. і ільну першы раз — 96,3 проц. Акучана бульбы — 56,5 проц. Астаюць у прапалыні яравых Сяненскі раён, які прапалюў толькі 44,2 проц., Месіскаўскі — 46,8 проц., Велмакшчынскі — 47,6 проц., Дрысенскі—49,3 проц., Лёзьянскі—51 проц., Дзяржынскі — 53,9 проц., Шклоўскі — 55,1 проц., Калічэўскі—57,1 проц., Круляцкі — 57,3 проц., Дубровенскі—58,9 проц. і інш. Ільну прапалета ў Калічэўскім раёне толькі 67,7 проц., Слуцкім—74,2 проц., Суражскім—89,5 проц. і інш.

Слаба праходзіць ворыва папару і паліны пад ралло. Папару паліята толькі 52,8 проц. і паліны—12,7 проц.

ПЛЕНУМ МЕНСКАГА ГОРСОВЕТА

СТАРШЫНЕЙ ГОРСОВЕТА АБРАН ТАВ. КУДЗЕЛЬСКІ Р. С.

Учора ў клубе імя Сталіна абмянуся пленум Менскага гарадскога савета. Пленум вызваліў ад абавязкаў старшыні гарадскога савета тав. Жуковіча ў сувязі з пераходам яго на іншую работу. Старшыней і членам прэзідыума горсаве-

та аднагалосна абран член горсавета тав. Кудзельскі Р. С., які да гэтага часу працаваў народным камісарам юстыцы БССР. Пленум увёў ў склад прэзідыума горсавета члена горсавета, другога сакратара Менскага гарадскога камітэта КМ(б)Б тав. Літвіна.

Слава адважным заваявальнікам Паўночнага полюса!

М. В. ВАДАП'ЯНАУ
Герой Савецкага Саюза

СТАРТ

Нарэшце, наш метралаг Барыс Львовіч аблятаў добрую пагоду ад в. Рудольфа да самай Амдэрмы. Вечарам 14 чэрвеня я даў распаражэнне падрыхтаваць самалёт да 4 гадзін заўтрашняга дня. На жаль, у пазначаны час выдзецца зноў не ўдалося. Нізкімі воблакамі закрывала кудлад вострава, на якім знаходзіўся наш аэрадром. Мы чакалі прасянення і былі напачатку.

У 9 гадзін у воблаках стварыўся разрыў, біліся сонца. Не трапілі ні хвілінкі, запачкалі матары. Я першым пайшоў на ўзлёт. Снег ліжкі і пухкі. Машына не развівае хуткасці больш 60 кілометраў. Пры такой хуткасці не адарвется. Я накіраваў самалёт нахілам. Гэта дапамагло развіць хуткасць і адарваць самалёт ад зямлі. За мною стаў падмацаць Молакаў. Але ў яго самалёт быў больш загрузжаны. Не дабіваючы метраў 300 да арына, ён быў вымушан выключыць матар. Тое-ж самае атрымаўся і ў Галавіна. Алексееў не бачыў, што за гарой спыніўся самалёт Молакава. Пайшоў у тым-жа напрамку, але сустрэў на дарозе самалёт і таксама спыніў матар.

А куды зноў закрылі воблакі. Набраўшы вышыню паўтары тысячы метраў, я каля двух гадзін кружыў над воблакамі, разлічваючы і чакаючы таварышчы. Самалёту не было. Па радыё паведамлілі, што пагода на Рудольфа псуецца і самалёты выдзецца не раней, як праз гадзіну.

Што рабіць? Яшчэ гадзіну чакаць у паветры? А прытаіцца яны не змогуць выдзецца, калі пагода падне воблакі даўдэй? Параіліся з Шавельзіным і рашылі сядзець зноў.

Нарэшце ў аблоках пачаўся падміж вострава Рудольфа і вострава Барыса Алексеева, сёў налад.

Пры спробах выдзецца другі раз пагода сапсавалася настолькі, што за сто метраў не было відавч пастаўленага спяжкі. Сталі чакаць прама на старце. Падзеі выдзецца не трапілі. Чакаць даўжэла да вечара. Нямнога падняліся воблакі. З кудлава стала відаць мора. Раптам, што Молакаў выдзецца першым, бо самалёт у яго пайшоў за ўсіх. Не паспеў Молакаў запачкаць матары, вецер змяніўся на 180 градусаў. Кудла зноў пачалі запачкаць воблакі. Молакаў пайшоў на старт, разшыўшы выкарыстаныя влікі нахілу на якой звычайна мы на лямках спускаліся з аэрадрому на базу. Самалёт Молакава ў паветры. За ім пайшоў Галавін. Трэцім вырвалася Алексееў. Аэрадром закрывае, і мы не бачылі, як пайшоў Алексееў. Кудла закрыла канчаткова. Што-ж рабіць? Цяпер яны мяне будуць чакаць у паветры.

Отто Юльвіч і флагманскі штурман Спірын паглядзелі наўкола, але нічога не ўбачылі, апрача ляжачых у баку бочак. Вылез у лок самалёта, стаў на крыло, паглядзеў наўкола, старанючыся ўбачыць які-небудзь сродак арыентацыі, каб вытрымаць прамаю. Зноў навокал туман. Ледзя я разлічыў спяжкі. Яны былі расставлены на палы кілометр. Значыць, не ўсё згублена. Я рапту ўзляцел у тумане. Усе занялі свае месцы. Сцяжыра за спяжком мільганяць пад левым крылом, а хуткасці самалёт не набірае. Вось ужо і нахіл, а хуткасці няма. Калі спыніць, налад не змогу вылічыць машыну. Ды і наогул ці спыніцца яна? Матары гудзяць. Я можа равуць ручку на сабе. Самалёт бешам хто сцёбануў бізном. Ён падсочыў, равуць наперад. Хуткасць нарастае. Паважуць ручку, і плажкая машына павісла ў паветры.

Убачылі ільзінны мора. Набралі хуткасць 170 кілометраў. Не разгортваючыся, прабіваюся ўверх, і праз тры мінуты паказалася сонца. Паважуць самалёт налева. Бачым: на вышыні ў 1.000 метраў азіна за другім кружыцца тры самалёты, чакаючы нас. Набіраючы вышыню, пайшоў у напрамку да іх.

Да самай Новай Зямлі мора мы не бачылі. Яно было закрыта сугэльнымі воблакамі. Новую Зямлю ўбачылі кілометраў за 100. Пайшлі ўдоўж берага Карскага мора. Праз сем гадзін з мінутамі — Амдэрма. Без пасадкі прайздана 1.400 кілометраў.

ВЯЛІКАЯ ЭПАПЕЯ

Савецкія лётчыкі ўстанавілі нямаля бліскучы рэкордаў. Нашы вучоныя на чале з тав. Шмітдам прымацвалі завесу над векамі тайнамі Арктыкі. Але не для рэкордаў, не для таннай сенсацыі рэблца ў нашай краіне падкілі. Натхненныя вялікім Сталіным, ажурнаюцца яго ўвагай і клопатамі, савецкія людзі служыць справе цывілізацыі і прагрэса. Паўночны полюс узят мужнасцю нашых савецкіх лётцаў, выдатнай якасцю нашых машын, долбесню і воляй народаў, даўшага такіх адважных спыноў, як Шмітд, Вадап'янаў, Молакаў, Панапані, Крэнкель, узят яснай мудрасцю правадыра нашай краіны, прапанаванага геніяльным план асваення Арктыкі.

Але большымі не спыняюцца на палове шляху. Не паспела экспедыцыя вярнуцца на матары, як тры Герой Савецкага Саюза — Чкалаў, Байдукоў і Белякоў зрабілі гіганцкі прыжог праз полюс з Еўропы ў Амерыку. Праз хмурыя тундры паларнага круга, праз вечныя ільзі Паўночнага Ледавітага акіяна, праз храбры скалісты гор пранеслі яны чырвоны сцяг нашай радзімы, залучышы павятравай трасай два кантыненты. Гэты вядучы чыны пералёт — першы практычны рэзультат заваявання полюса.

Палёт экспедыцыі Шмітда на Паўночны полюс і бліскучы пералёт Чкалава, Байдукова і Белякова — званні агульнага лаптуга барацьбы СССР за мір, культуру і просвіту савецкай навуцы.

Ф. Б. ФАРЫХ.
Лётчык-ардэнаносец.

РЭІС ФЛАГМАНА

...Улізе — аднастайныя белыя палімногаветыя ільды. Самалёт «СССР-170» кружыць над Паўночным полюсам, шукаючы месца для пасадкі. Мы знаходзіліся ніжэй воблакаў, якія канчаліся на вышыні 650 метраў. Пад воблакамі сонца не было, і рассяянае святло ліравала ўсю мясцовасць, робячы не-

Прыкметнымі рымакі і таросы. Патрэбна была роўная крыга, здольная вытрымаць самалёт з грузам у 24 тоны.

Вадап'янаў зрабіў тры кругі. Нарэшце, мы аблобавалі крыгу. Спірын скінуў дэмоваю ракету, каб вызначыць напрамак ветру. Яшчэ круг — і мы ідем на пасадку. Я вірнуў на таварышчы. Некалькі мінут назад усе мы былі радасна ўзбуджаны. Цяпер хмурыя твары і напружанае чаканне. Напыхозіў рапучы момант. Зверху звалалася, што выбарана намі поле ажурнае невялікім маршчыністымі складкамі. Калі самалёт апусціўся ніжэй, мы ўбачылі, як на нас з усіх бакоў пелізі вельварныя ледзяныя горкі. Яны селічкі аб моначці таросістага леду і ў той-жа час пагражалі ператварыць самалёт у трэскі.

Вадап'янаў старанна выбраў найбольш роўную пляцоўку. Вось самалёт круціўся лямкімі снежнага пакрыву. Коўзае на ім... спыніўся...

Некалькі секунд мы наўкліва глядзелі

азін на аднаго. Потым раздалося захапленое «Ура». Мы пачалі палавіцца, віншавалі Шмітда і азіна аднаго. Отто Юльвіч усхвалявана сказаў прывітальнае слова, прысвечанае таварышу Сталіну, і зноў «Ура» пракацілася над крыгамі.

Зараз-жа прыступілі да закладкі лагера. Работы кіраваў О. Ю. Шмітд. Практычныя ўказанні, як размеркаваць грузы, давалі будучыя зямельчыкі Панапані, Фелараў, Крэнкель, Шыршоў. Яны агалялі прадумані фэд да драбнейшых дэталей. Ім-жа прыдзецца правесці тут увесь палярны дзень і, вядаль, усю паларную ноч. Усяго азіна дзень і адна ноч, але як яны доўга будуць дагнупа!

Перш за ўсё ўстанавілі радыёстанцыю і дапамагі Крэнкелю сабраць станы. Спачаткі хутка пачаліся «Вялікую лямку», што ў нас усё добра. Потым заняліся іншымі справамі. Скура ў лагера з'явілася паць палаткаў, і на газавай пліце закінуў абед. Жыццё пайшоў сваім парадкам.

Крыга паступова ажурвалася. Вось ужо памініліся спыжкі паміж самалётам і палаткамі. Палаткі ўсё больш ўпарадкаваліся. Мы абнеслі іх саснянымі шарканамі, абараняючы іх ад ветру і пургі.

Вельварную радыё станцыю, калі кіраўнікі партыі і ўрада на чале з таварышам Сталіным прыслалі нам дзілае, сардэчнае прывітанне. Лікаванна ахаліла ўвесь лагер.

З непрыліваццю чакалі прылёту астатніх караблёў. Нарэшце, 25 мая атрымалі паведамленне, што на в. Рудольфа пагода паліпшаецца і самалёты выхуцуюцца да вылету. Складам за гэтым дачакаліся, што ў паветра паднялася машына Молакава, за ё ім Алексеева, а за ім і Мазурука.

Мы ў думках ладзілі разам з ім, разам з ім перавалілі градусы за градусам. Напружана чакалі, не выпусіваючы з вачэй біноклі. У небе павявалася малюсенькая кропка. Праз некалькі хвілін мы пачалі бачыць набліжэнне да лагера і зрабіў два кругі. Молакаў разглядаў аэрадром. Пераканаўшыся, што можна добра сесці, ён павёў самалёт на зніжэнне, і скоро азінаў дзюх караблёў спынілі азіна аднаго М. БАБУШКІН.

ЗАМЕТКІ ФЛАГШТУРМАНА

Палёт на Паўночны полюс і высадка зямельчыкаў на дрейфуючай ільдзе ў самым цэнтры Паларнага басейна з'яўляецца бліскучым вынікам вельварнай работы, праведзенай Савецкім Саюзам на асваення Арктыкі. Адначасова экспедыцыя на Паўночны полюс кладзе пачатак новаму этапу навукова-даследчых работ.

Спрабуючы далейшаю асваенню арктычных шпірот.

Надзейнасць, рэгулярнасць палётаў у Арктыцы значна павысілі ў рэзультат вывучэння і выкарыстання матэрыялаў, атрыманых ад экспедыцыі на полюсе. У асноўным гэты матэрыял дапамагае вырашыць праблему арктычных і антарктычных палётаў. Невялікімі мільмі і паводу гэтых палётаў мы і хацелі падзяліцца ў гэтым артыкуле.

Найбольш сур'ёзнае пытанне — плавальнасць самалёта і палёты незалежна ад паголы. Савецкай авіяцыя ўмовы Арктыкі прымушаюць пілота ў розных дзітых маршрутаў даўга чакаць надзейнай, гарантунай палёты пералёту, нагоды. Не ўсяка пагода ў Арктыцы прыгодна для палётаў. Ураганяны навіячымі, пагражаючы аблажэннем самалёта, робяць палёт немагчымым. Праўда, такая пагода ў летні час сустракаецца параўнава рэдка.

КРАІНА ГАНАРЫЦА ІХ ПОДВІГАМІ

М. Т. СЛЕПНЁЎ
Герой Савецкага Саюза

КРАІНА ГАНАРЫЦА ІХ ПОДВІГАМІ

Галоўным-жа ворагам самалёта з'яўляецца нізкая воблачнасць пры сярэднім ветры і часамі м'ястэ ападкаў. Можна спадзявацца, што ў апошніх умовах палёты магчымы, калі самалёты і аэрадромы будуць аснашчаны апаратурай, гарантунай надзейнасці і ўпэўненні ў злётцы і палёце на пасадку. Для палётаў у тумане, воблаках самалёт павінен быць астражна абсталяван добрай, дакладнай апаратурай, якая дае магчымасць для сляпых палётаў. Таксама і аэрадром павінен быць абсталяван апаратурай, у пэўнай меры забяспечваючай знаходжанне лётчыкаў месца пасадкі. Пры адзакананні гэтых умоў пілот можа ўздзецца ўсплыну, выканаць увесь палёт у воблаках ці ў тумане, знойці на радыё аэрадром і пры дапамозе радыёапаратуры разлічыць пасадку і прыляліцца.

У высокіх шпіротах, дзе няма арыентацый, вялікае значэнне маюць літаны выхад самалёта на піль і арыентацыі ў часе прабывання ў паветры. Палёты нашых караблёў і 16 ждн, праведзены ў раёне полюса, паказалі, што і звычайная штурманская апаратура можа прадаваць надзейна, але ўсё-ж яе трэба спецыяльна прыстасавана для работы ў арктычных умовах. Пасля палётаў стала відавочна, што патрэбна асобная магнітная сістэма кампасаў. Патрэбна стварыць спецыяльны сонечны кампас, кіруемы з кабіны самалёта. Уважліва мыслі аб радыёапаратуры прыборах, аб стварэнні радыёапаратуры і пеленгацыйнай сеткі. Усё гэта патрабуе дэталёвай распрацоўкі. Што дотычыцца павятравай астралямі, якая з'яўляецца адным з надзейных сродакаў арыентацыі, то яе трэба значна спрашціць, каб астралямічнае вызначэнне месца стала даступным кожнаму чалавеку.

Выключную ролю ў арктычных палётах адгэднявае радыёсвязь. Узяць сабе, што азіна ў нашых караблёў, які сёў асобна ад другіх, страціў-бы радыёсвязь з аэрадромным светам. Наўрад ці змаглі-б мы знойці гэты самалёт. Карабл экспедыцыі бмлі ўзброены даскадмай тэхнікай. Мы пераказалі, што для карабля, лятаючага над вельварнымі прасторамі ледзяных палёў, патрэбна самая лепшая, самая дасканалая радыёапаратура.

Патрэбна максімальна расшырыць і метэастэты ў Арктыцы, бо метэаралягтычнае абслугоўванне высокашпіротных палётаў мае істотнае значэнне. Трэба было-б таксама стварыць рад дрейфуючых вивоак, накітавалі пананіскай. Гэтыя рухомыя метэастэты прыносяць неананіму карысць. Мы лічым-б неабходным устанавіць на дрейфуючых ільзіным радыё-мэаэўтаматы, якія будуць праз пэўныя прамежкі часу аўтаматычна паведамляць асноўныя метэаралягтычныя даныя.

Некалькі слоў аб унутраным абсталяванні самалётаў, асабліва тых, якія будуць разлічаны на далёкія транспарктычныя пералёты. Самалёты павіны быць ацяпляемы. На выпадак пасадкі яны павіны мець спецыяльныя прылады для выцяжкі, забяспечыць жыццём для выцяжкі, забяспечыць жыццём выганы (рухомыя ложка, вухня, месца для азінаўчэння і т. д.). Гэта патрабуе значнае законнае і лётка можа быць выканана. Карысць у гэтым стала відавочнай за час прабывання флагманскага карабля на ільдзе ў раёне полюса.

Не так ужо страшны тайны Арктыкі. Палёт на полюс заўсёды прымацывае на. Мы маем права ганарыць аб рэгулярных павятраных азінах за паларнымі кругам.

І. Т. СПІРЫН.
Лётчык-штурман.

НА ЗДЫМКУ: камандзір флагманскага карабля «СССР-170» Герой Савецкага Саюза тав. М. В. Вадап'янаў (справа) тутарыць з флагштурманам тав. І. Т. Спірыным на аэрадроме ў Халмагорых перад адлётам. Фото А. Межуева.

СОВЕЦКАЯ АРКТЫКА

На працягу апошніх 10 год Галоўпаўночморшляк правёў вельварную работу па асваенню Арктыкі. Гэта работа ўжо мае вялікі практычны рэзультаты. Калі праглядзець увесь маперык у зоне работы Галоўпаўночморшляка, пачынаючы ад Архангельска ўздоўж паўночнага ўзбярэжжя, праз якое штодзень праходзіць судны з вельварнай колькасцю грузаў (мінеральныя, здабываемыя ў гэтых раёнах), то можна канкрэтна пераканацца ў гэтай вельварнай рабоце па асваенню Арктыкі не толькі з пункту погляду навуковых даследаў, але і з пункту погляду практычнай апаратуры і здабычы мінералаў і сярвані.

Вышэй 62-й паралелі і канчаючы Паўночным полюсам Галоўпаўночморшляк мае невялікую колькасць гандзевых пунктаў, суслаў, калгасаў, шахт на злабычкіх вузлаў, солі і іншых мінералаў, якія маюць вялікае значэнне для абслугоўвання мясцовага насельніцтва і вывазу ў нашы аддаленыя раёны.

Выконваючы гэту вельварную работу па даследаванню Арктыкі, нашы авіяныяны кадры вырасілі і ў барацьбе з прыроднай выкавалі з сабе здзіўляючыя лётныя якасці.

Вольт палётаў у Арктыку даў нам магчымасць не толькі падрыхтаваць пэўную групу людзей, заслужаных герояў-лётчыкаў, вядомых усаму свету, але і атрымаць неабходны вопыт на ўдасканаленню нашага самалётнага парка, які патрабуе асабліва ўмоў пры палётах у Арктыцы.

Толькі пры такім сістэматычным і ўпартым наступленні на Арктыку, якое выклічае ўсеякія эфектыўны і рэкордыны палёты, выкапіўся гэты вопыт і даў магчымасць паставіць у парадок для такіх задач, як высадка на Паўночны полюс дрейфуючай экспедыцыі і палёт праз Паўночны полюс аніжа «АНТ-25».

Іаа палёту на Паўночны полюс зародзілася ў О. Ю. Шмітда ў момант, калі ён сядзеў у груна чэлюскайцаў, пасля гібель іх парахода, высадзілася на ільзінку і чакаў дапамогі з маперыка.

Ужо гэта адно характарыстэ здзіўляючых мужнасці і стойкасці нашай большышай партыі і яе вяртых спыноў. 100 чалавек азінажа тэтага парахода, не ведаючы свайго лёсу, ва ўмовах грознай небяспекі, знаходзілі ў сабе мужнасць і дэяржасць пампышляць аб палёце на Паўночны полюс.

Гісторыя находу на Паўночны полюс налічвае дэсяцігоддзі: неадарозовай спыбы адважнага даследчыка Амундсена, які заваяваў для яго катастрафі; палёты Нобле на дэяржасці, пацярпелым катастрафу ў раёне Паўночнага полюса; палёт Берда, амерыканскага лётчыка, які не сёў на полюс, а тут-жа вярнуўся на зямлю. Усё гэта характарыстэ выключна пажыўны і вельварны характар лётчыкаў, якіх патрабувала Арктыка, каб яе заваявалі.

Ні адна з вельварнай колькасці экспедыцыяў, якія прававалі заваяваць Паўночны полюс, не магла нават і памышляць аб высадцы дрейфуючай экспедыцыі, якая павіна астацца на палы год зманяць, а значыць — аб закіраванні вельварнай колькасці грузаў.

Амерыканскі даследчык Пры фактычна прабыў на Паўночным полюсе толькі некалькі гадзін і тут-жа вярнуўся зноў. А піль тым, значэнне полюса з пункту погляду «кухні наворы» патрабуе сістэматычнага і ўпартга вывучэння на працягу ўсіх чатырох сезонаў года. Такія вельварны і адкажна задачы магла аказацца палёту толькі большышай партыі і магучай авіяныянай прамысловасці, створавай за такі кароткі прамежак часу. Для высадкі дрейфуючай экспедыцыі на Паўночны полюс патрабуваўся гадовы

вапас — 9 тон грузаў: прыпасы і снаражэнне. Натуральна, для гэтага патрабуваўся такі самалёт, які меў-бы вялікую грузавую ёміскасць і мог даўга ляцець. Такі самалёт быў «АНТ-6», які мае чатыры матары. Самалёт узлёт, апрача вялікай колькасці грузаў для Панапані, лётца і дастатковую колькасць таручае, неабходнага для палётаў на Паўночны полюс і назад; апрача таго, на барту самалёта знаходзіўся выкіж колькасцю не менш 6 чалавек, патрэбным аварыіным запас харчавання і ўсё неабходнае на выпадак першага хаджэння. Усё гэта разам складала 25 тон.

Але самае галоўнае гэта тое, што ў нашай краіне вырасілі выдатныя кадры лётцаў, якія набылі вельварны вопыт палётаў у Арктыку і маюць выключную вытрыманнасць, самаўладанне, якія выключылі ўсе папяршы і каварствы арктычнай прыроды.

Аддзелішы ад Масквы да вострава Рудольфа ўзлізе сабою ўчастак шляху не менш небяспечна, чым ад вострава Рудольфа да полюса. Штормы, якія прыходзілася сустрапаць наму лётцаму атраду, даходзілі да 100—120 км. у гадзіну.

Ішчы ў жніўні 1936 г. на самую каляпую частку нашага савецкага маперыка, на в. Рудольфа, які знаходзіцца на 82 градусаў паўночнай шыроты, намі былі завезены ўсе тэхнічныя матэрыялы і абсталяванне для прыёмкі чатырох пажыж караблёў і пятага развечтага самалёта, кіруемага пілотам Галавіным.

Апрача таго, тав. Панапані на ледкале «Урававо», у выключна пажыж ледяных умовах праправаў да в. Рудольфа і выкаліў тунелю зямельчыкаў, якія за велікі кароткі тэрмін зрабілі ўсе неабходныя будаванні, арганізавалі разлічаныя, і жылі на в. Рудольфа з тэтага моманту пачаюць быць крыніцай.

У тым-жа 1936 г. тав. Вадап'янаў зрабіў палёт на Зямлю Франца-Іосіфа, разам з лётчыкам Махоткіным. Гэты палёт быў развечы трэніровачны палёт у напрамку вострава Рудольфа. Для таго, каб

канчаткова вызначыць аэрадром для пасадкі самалётаў і самага галоўнага даследавання трасы і аэрадрому на шляху. Адна з аднамерных машын у той час была палінута на в. Рудольфа для адаптывных апераций на развечы.

Такім чынам, да моманту прылёту пажыж караблёў на в. Рудольфа былі два лёгкія самалёты і ўсё неабходнае абсталяванне, як транспорт, водамаслаагараж, запасаны лямкі, неабходнае колькасць тэхнічнага персаналу, здольнага правесці ўсе работы, якія могуць патрабавацца ў часе прабывання нашай экспедыцыі.

На працягу пятага месца экспедыцыі пажыж караблёў, узначальваема О. Ю. Шмітдам, у складзе камандзіраў самалётаў, заслужаных лётчыкаў у асобе тав. Вадап'янава, камандзіра ўсяго лётнага атрада, камандзіра другога самалёта тав. Молакава, В. С. Бабушкіна, М. С. Алексеева, Каацова, Мазурука і інш., — чакалі надвор'я для палётаў на Паўночны полюс.

Трэба сказаць, што першы палёт на Паўночны полюс быў азначан пачаткам вялікіх развядзай, вясновага раставання снігоў, ад якіх стараніцца вліцкі выварэнні і туманы. Але велікі вліцкі вопыт меў гэты лётца, каб устрымацца надвор'я.

Тое, што на працягу дзесяцігоддзяў з'яўлялася вялікай загадкай, невядомаму, таго нельга было сустрэць ні ў адной папувай пі літаратурнай працы, залучыў зздзіўляючай на тэхніцы плавачанна пасадкі т. Вадап'янава на самым Паўночным полюсе, — стала рэчаіснасцю. Полюс заваяван большышым!

На барту самалёта тав. Вадап'янаў знаходзілася наметная для зямельчыкаў палатка на чале з тав. Панапані. Высадыўшыся на ільзінае, яны прыступілі да арганізацыі свай базы: ўсе даступныя матэрыялы былі неадкладна разгортаны і скарыстаны для арганізацыі дрейфуючай станцыі.

Праз кароткі час астатнія самалёты, у сілу метэаралягтычных умоў, селі ў розных

У зноў авароту слаўнай аскадры пераваж караблёў экспедыцыі адважнага лётцы Шмітда на Паўночны полюс, у ба камандзіра аскадры майго старога М. В. Вадап'янава, вітаю ўвесь лед склад экспедыцыі.

Веліка іх перамога, і недарма ўсё і давое чалавечтва апліджуе савецкім чынкам і вучоным, якія аталіся на ільце, — таварышам з групы Панапані, сямельным бардам за новую савецкую культуру.

У рэзультат дзесяцігадовай работы велькі вучоныя, маракі і лётчыкі, якімі вліцкім мудрым Сталіным, дадзім стварыць шлях паміж двума поўшар'ямі на якому прапайлі ўжо з гонарам перыяжкі тт. Чкалаў, Байдукоў і Белякоў. Краіна ганарыцца іх подвігамі! Ура, таварышы!

ПРАЦОУНЫЯ ВІТАЮЦЬ ГЕРАІЧНЫХ ЗАВАЯВАЛЬНІКА ПАЎНОЧНАГА ПОЛЮСА

Працоўныя БССР у неаслабнай угай сачылі за пералётам экспедыцыі Паўночны полюс. Геройства вучонага-лётчыка Отто Юльвіча Шмітда, жаманты павятравага карабля Вадап'янава і іпн удзельнікаў экспедыцыі выклікала заціканенне ў сэрцах працоўных.

Ва ўсіх службах менюка адзіна ія экспедыцыі, на паларнай стані Негарале, на станцыі Барысаў, у зме менюка чыгуначнага вузла і на лінейных станцыях, учора і павятрава праводзіў гутаркі і чытка матэрыялаў аб слаўных заваявальніках Паўночнага полюса. Рэчы менюка вузла паслалі ў Архангел на імя Отто Юльвіча Шмітда прыгатавую тэлеграму: «Вітаем з папачковым вяртненнем экспедыцыі на Паўночны лос. Радзі і ганарымся Вады. Моцна ціскаем Вады рукі».

Выхаванцы менюка дзіцячых і М 4 з неператравамай увагай слухалі таварі аб адважных і босэрных заваявальніках Паўночнага полюса. Пасля таварі дзеці праводзілі гульні ў палётаў Арктыку і выразілі чэлюскайцаў. І хаванцы дзіцячых дома, вучні першага класа Домат Яна і Мартыноўскі Шыя і білі зарысуюскі Отто Юльвіча Шмітда і гера на Паўночным полюсе.

З вялікай увагай і цікавасцю сачылі калгаснікі Лоўскага раёна за пералёт экспедыцыі О. Ю. Шмітда на Паўночны полюс і Герой Савецкага Саюза Чкалава Байдукова і Белякова з Масквы ў Паўночную Амерыку. У калгасе праведзены таварі аб пералётах. Калгаснікі селісяцелі «Палеская праўда» заклілі: «На авіяцкіх а'ўлацтва грознай неаскарунай сілай. Мы ганарымся поўшар'ямі муных спыноў нашай радзімы. Іх гераіч поўж потым нас на барацьбу за вольную савецкую ўрады».

